

העם

אידי והאיית-אללה

עוד מעט יצטרך צה"ל להגן על ארצות-הברית, אמרו הישראלים בגאווה גדולה

התגובה הראשונה על כישלון המיבצע האמריקאי באיראן היתה אינסטינקטיבית: שימחה גלויה.

לא היתה זאת שימחה-לאידי. המתגנבת לא פעם ליחסים בין עמים, גם ידידותיים. כימעט כל הישראלים יודעים כי גורלה של ישראל קשור בתקופה זו בגורלה של ארצות-הברית, ואין ישראלי נורמלי יכול לשמוח לאידה של מעצמה זו.

מקור השימחה היה בהתפרצות של גאווה לאומית. היא התבטאה בפסוקים כגון "יש להם עוד מה ללמוד מאיתנו!" — "עוד מעט יצטרך צה"ל להגן על אמריקה!" — "הם היו צריכים לקחת את החברה שלנו!"

במשך יממה אחת או שתיים היתה לישראלים הרגשה נעימה של עליונות, כמו אחרי ניצחון מוחץ במישחק בינלאומי של כדור-גל. ההרגשה היתה שהקבוצה הישראלית נחלה כישלון חרוץ במיגרש שבו נחלה הקבוצה הישראלית, בשעתו, ניצחון מוחץ.

אנטיבה ומהראון. היתה דרוי שה מחשבה נוספת, כדי להבין כי הדמיון בין המיבצע הישראלי לשיחרור החטופים באנסבה ("מיבצע יונתן") ובין המיבצע האמריקאי לשיחרור בנייה-ערובה באיראן אינו אלא שיטחי בילבד.

כל התנאים היו שונים לגמרי. בין השאר:

היריב: מול צה"ל עמד הצבא המגוחך של אידי אמין דאדא. שהיה בעצמו קאריקטורה של רודן. צבא זה לא העלה כלל בדמיונו שיתכן מיבצע-שיחרור. ואילו מול הצבא האמריקאי עמד העם האירי ראוי, הנתון במצב של היסטריה קנאית, המלוכד מסביב למנהיגים שדבק בהם, אולי, שירוף — אך שהם רחוקים מלהיות מגוחכים.

המקום: אידי אמין החזיק את שבייו, כאילו לנוחיות המשח"ררים, בנמלת-עופה שמחוץ לעיר — מקום שהגישה אליו היתה אידיאלית, והנסיגה ממנו קלה. ואילו בנייה-ערובה האמריקאים הוחזקו במיתחם השגרירות האמריקאית, בלב הבירה האיראנית, כשהיא מוקפת אוכלוסייה של מילי-יתנים והמון של קנאים.

השיטה: המיבצע הישראלי הצטיין בפשטות. דבר שהתאפשר תודות למרחק ולתנאי-המקום. ור אילו המיבצע האמריקאי היה מוכ"ר להיות הרבה יותר מסובך ומסורבל, הן מבחינה לוגיסטית, הן מבחינה טאקטית, בשל המרחק ותנאי-המקום.

הזהרות: ישראל משוחררת כימעט מכל התחייבות, ויכולה לעשות ככל העולה על דעתה. ארצות-הברית היא מעצמה עולמית, והיא חייבת לקחת בחשבון מערכת מסובכת של יחסים ותחייבויות החובקת את כדור-הארץ.

יתכן שניתן להוסיף על כך הבדל נוסף, מסוג אחר: צה"ל נולד במחתרת. אבותיו-מולידיו הצטיינו בפעולות-קומנדו מפתיעות, ומנטי ליות-הקומנדו דבקה בצה"ל עד היום במידה רבה. ואילו הצבא האמריקאי הוא צבא סדיר בה"א הידרי, עת, בעל מנטליות שונה לגמרי. אף שתמיד היו בצבא ארצות-הברית יחידות מובחרות לביצוע פעולות מיוחדות, כפופות גם אלה במידה רבה להשקפת-יסוד צבאית, המת-פשת הכרעה בקרב-השומה פנים-אל-פנים, והרחוקה מתחבולות-העורמה הגרושות למיבצע-קומנדו מזהיר. הגישה האמריקאית הקלא-סית אומרת: הפש את האוייב, התקף אותו, הסתער עליו.

מישקל נוצה. אחרי שחלף הגל העליו הראשון, החלה מחשבה צלולה יותר לדאג את הבריות בישראל.

כל עוד קשורה ישראל לחיים ולמוות בארצות-הברית, כל פגיעה ביוקרתה של ארצות-הברית פוגעת בהכרח גם במעמדה של ישראל. כאשר המנצח-לכאורה הוא גורם מוסלמי קנאי-קיצוני, המתייצב בראש החזית של שוללי קיום ישראל, הרי הסכנה חמורה פי כמה.

אך ברור כי לא נאמרה עדיין

כרזה צבאית אמריקאית (1942) לתקוף! להסתער!

מועמד רן כהן

מועמד ואיר צאדק

תאריך היעד: פברואר 1981

חזרות של שטרות בחודשים אחרונים, שבהם ירד מוסר התי לומים פלאים. המיספר הגובר ל שטרות והמחאות שאינם נפרע הניע את הבנקים לנסות לרכוש דע על אותם שטרותיהם והאאותיהם חוזרים דרך קבע. מי זה יכול לשמש את הבנקים מנת שידעו למי לסרב לתת א ראי.

רעיון שהעלה אורי אבנרי מיד אחרי הבחירות, ושאותו העלה מ"חדש כאשר החל המשבר בשל"י. הרעיון: לבצע לא רק סיבוב אחד של רוטציה, כפי שהתחייב מן ה"הסכם התתום (אליאב-אבנרי, פעיל-מרציאנו), אלא לקיים שני סיבובים.

אבנרי הציע להתפטר בראשית 1981 לטובת המועמד החמישי של של"י, ואליד צאדיק חגי-יחיא, סגן מנהל בית-הספר התיכון בכפר טייבה. מכיוון שזהו הנוציג הב"כיר של הציבור הערבי בשל"י, ראה אבנרי חשיבות מיוחדת ב"הופעתו עוד בכנסת הנוכחית. מר-ציאנו, מצידו, הודיע שהוא מוכן להתפטר באותו מועד, כדי לאפ-שר את כניסתו לכנסת של הני ציג הבכיר של חברי-הקיבוצים בשל"י, רן כהן, איש ג'ושמאל, קצין-צנחנים במילואים וראש ס"ע עת של"י בהסתדרות. כהן, ש נולד בבגדאד, מקדיש אף הוא את עיקר מאמציו לפיתרון הבעיות החברתיות.

לפיכך ייכנסו שניים אלה ל"כנסת באמצע פברואר 1981, דבר שיאפשר להם לפעול בה במשך כתישה חודשים, עד תום תקר פת-הכהונה של הכנסת הטישעית, אם זו לא תתפור לפני-כן. במיק-רה של התפורות הכנסת לפני זמנה, הודיעו אבנרי ומרציאנו כי יתפטרו כבר בראשית ינואר.

אבן נגולה. כאשר רשמה ה"מועצה לפניה את כל ההודעות האלה, השתררה בה אווירה של התרוממות הרוח. אבן גדולה נגו לה מלב הכל, ואימת המילה ה"לועזית סרה סוף-סוף.

"עכשיו אנחנו יכולים לעבוד ברצינות!" אמר רן כהן. היעד הראשון: הבחירות בהסתדרות ה"מורים, שיערכו בקרוב.

המילה האחרונה בסיכסוך איראן. הוא עלול להתגלגל לממדים של משבר עולמי, שאת סופו מי יודע. רנו, אך בסופו של דבר מוכרעות בעיות בינלאומיות על פי יחסיה הכוחות האמיתיים — וגם מתאגרף תוקפני וקנאי, בעל מישקל-נוצה, לא יוכל להכריע מתאגרף בעל מישקל כבד.

מיפלגות

מילה לועזית

מאיר פעיל יתפטר בחודש הבא, אבנרי ומרציאנו בשנה הבאה

מילה לועזית הילכה במשך חר דשים אימים בתנועת של"י: רור טציה, בעיני רבים היא הפכה מילה גסה.

הסכסוך-הרוטציה, שנחתם עם הק"מת מחנה של"י, ערב הבחירות האחרונות, קבע בפשטות כי של"י שת המועמדים הראשונים — אריה ("לובה") אליאב, מאיר פעיל ו"אורי אבנרי, לא יכהנו קדנציה מלאה, כדי לאפשר את כהונתם של פעילים צעירים ופחות-ידיר עים.

עם התפטרותו של לובה אלי-אב מן הכנסת התמלאו שני של"י שים של הסכם זה: אליאב ש"יצא ואבנרי שנכנס לא כיהנו קדנציה מלאה. נותרה הבעייה של התפטרות מאיר פעיל לטובת ה"רביעי ברשימה: סעדיה מרציאנו, ממקימי תנועת הפנתרים השחור רים.

בינתיים הפכה של"י מפדרציה של מרכיבים לתנועה מאוחדת. המועצה החדשה שנבחרה החלי טה, ברוב קטן, שלא לקיים את הרוטציה פעיל-מרציאנו. שני הצדדים בוויכוח טענו לצדיקת עמ'דתם, הוויכוח התלהט, ובהזדמנות אחת גם הגיע למהלומות.

כאשר הפכה הבעיה הפנימית נושא לוויכוח ציבורי גדול, שבו הפכו כל אויבי של"י חסידים נל-הבים של הרוטציה וגיני את של"י על הפליית נציג עדות-המיוזרה, השתכנעו ראשי של"י כי העניין פוגע קשה באמינות של"י וכי יש לדון בעניין מחדש. פעיל עצמו הודיע ברבים כי הוא יציע ל"מועצת של"י לבטל את החלטתה ולבצע את הרוטציה.

בשבוע שעבר קיים את הבטח'חו. הוא הציע להתפטר באמצע חודש מאי הקרוב. המועצה איש רה את החילופים כימעט פה-אחד.

סיבוב כפול. השנת ההסכמה הכללית היתה קלה יותר ביגלל

תל-אביב

מחוק למיגרש

משחק הכדור הו תיאטרון אמיתי וז וגם כפנטומימה הו מזהיב את הקו הם מבקיעים שערים דימוני שלא יירשמו בשום עיתון-ספור הם מבצעים עבירות גסות, שאיננו נפגע מהן. הם מקללים ש פט בלתי-נראה, וכוכים כאק קבוצת גושרת מליגה שאינ קיימת. הם — צוות שחקנים ופנט מימאים, המשתתפים בהפנינג ל כדורגל, המתרחש בדיזינגוף טנס (המשך בעמוד)

כלכלה

זים יש, כסף אין

מחודש לחודש גדלה והולכת רשימת האישיים והחברות שאינם פורעים את שטרותיהם

ארבע אגודות לאספקת-מים השיגו את השיא בסכומי השטרות שלא פרעו במועד, בהתאם לנתו גים שנמסרו מבנק-ישראל. כל אחת מהאגודות מימי הדרום, מימי הנגב, מימי הגליל ומימי תבואות ירושלים לא שילמה לאחרונה ש"רות שחרו בסכומים של 10 עד 20 מיליון לירות.

סכומים אלה מהווים שיא ב-